

ZASTĘPCA GENERALNEGO DYREKTORA OCHRONY ŚRODOWISKA

Marek Kajs

Warszawa, 23 stycznia 2017 r.

DOOŚ.OPK.070.15.2017.ML

**Informacja na temat przepisów przejściowych
ustawy z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji
o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska
oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw,
w zakresie postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem 1 stycznia 2017 r.**

W związku z licznymi zapytaniami na temat przepisów przejściowych ustawy z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1936, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą zmieniającą ustawę ooś”, w odniesieniu do postępowań, w których wydano postanowienie o braku obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, lub nie wydano postanowienia w przedmiocie obowiązku przeprowadzenia ooś, przedstawiam opinię w sprawie.

Zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy zmieniającej ustawę ooś, do spraw wszczętych na podstawie dotychczasowych przepisów ustawy ooś, dla których przed dniem 1 stycznia 2017 r. przedłożono raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko lub wydano postanowienie określające zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Zgodnie z art. 63 ust. 4 zdanie pierwsze ustawy ooś, w postanowieniu, o stwierdzeniu obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, organ określa jednocześnie zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

Należy rozumieć, że postanowienie określające zakres raportu jest równoznaczne z postanowieniem w przedmiocie stwierdzenia obowiązku oceny oddziaływania na środowisko.

W związku z tym, iż zarówno stwierdzenie obowiązku przeprowadzenia ooś, jak i stwierdzenie braku obowiązku przeprowadzenia ooś determinuje późniejsze postępowanie

administracyjne w odniesieniu m. in. do zakresu raportu ooś względnie jego braku, nadto mając na uwadze, iż zakres analiz i dokumentacji poprzedzających wydanie postanowienia w przedmiocie obowiązku przeprowadzenia ooś jest identyczny w przypadku stwierdzenia obowiązku, jak i braku obowiązku jej przeprowadzenia, należy przyjąć, że jeśli przed dniem 1 stycznia 2017 r. wydano negatywne postanowienie w przedmiocie obowiązku przeprowadzenia ooś, to rodzi ono takie same skutki jak pozytywne postanowienie w tym przedmiocie i że zastosowanie mają przepisy dotychczasowe.

Jeżeli zatem wydano postanowienie w przedmiocie obowiązku przeprowadzenia ooś, zarówno nakładające taki obowiązek, jak i stwierdzające brak takiego obowiązku, to stosuje się przepisy dotychczasowe (obowiązujące do 31.12.2016 r.), natomiast jeżeli nie wydano postanowienia w tym przedmiocie, to będą miały zastosowanie nowe przepisy w brzmieniu od 1 stycznia 2017 r.

Niezależnie od wskazanych wyżej reguł postępowania, na wniosek inwestora (podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia) będą miały zastosowanie przepisy nowe, czyli w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 stycznia 2017 r., zgodnie z art. 6 ust. 4 ustawy zmieniającej ustawę ooś.

W sytuacji, w której będą miały zastosowanie przepisy nowe, tj. przepisy ustawy ooś w brzmieniu od 1 stycznia 2017 r., należy w każdym przypadku uzupełnić kartę informacyjną przedsięwzięcia (za wyjątkiem sytuacji, kiedy karta przedłożona przed 1 stycznia 2017 r. spełniała wymogi obowiązujące od 1 stycznia 2017 r. – dotyczące jej zakresu, zgodnie z art. 62a ustawy ooś, i dotyczące możliwości analizy na jej podstawie kryteriów screeningowych, zawartych w art. 63 ustawy ooś), natomiast nie w każdym przypadku dojdzie do konieczności powtórzenia czynności procesowych polegających na zasięgnięciu opinii organów współdziałających przed wydaniem postanowienia w przedmiocie obowiązku przeprowadzenia ooś.

Możliwość rezygnacji z ponownego opiniowania przed wydaniem postanowienia w przedmiocie obowiązku przeprowadzenia ooś będzie zachodzić tylko w takich sytuacjach, w których powtórzenie tych czynności mogłoby doprowadzić do wydania takiego samego stanowiska.

Sytuacja taka może mieć miejsce, jeśli organy biorące udział w postępowaniu rozpatrzyły materiał dowodowy uwzględniający wymogi nowego stanu prawnego i odniosły się do nowych przesłanek warunkujących stwierdzenie obowiązku przeprowadzenia ooś. Wówczas powtórzenie czynności procesowych mogłoby jedynie prowadzić do przedłużenia postępowania bez wpływu na jego wynik.

Z pewnością jednak nie można zrezygnować z powtarzania opiniowania, jeśli:

1. z Karty informacyjnej przedsięwzięcia wynika, że realizacja przedsięwzięcia może spowodować nieosiągnięcie celów środowiskowych zawartych w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza. Wówczas bowiem obowiązek przeprowadzenia ooś stwierdza się obligatoryjnie. Mając na uwadze, iż zgodnie z art. 64 ust. 3 ustawy ooś, organy wydające opinię mają uprawnienie do przedstawienia stanowiska co do zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, w tym przypadku powtórzenie procedury opiniowania jest konieczne, ponieważ organy opiniujące mogą mieć wpływ na zakres raportu ooś;
2. w postępowaniu należy uzyskać stanowisko organu właściwego do wydania pozwolenia zintegrowanego lub organu Państwowej Inspekcji Sanitarnej, niewymagane w stanie prawnym do dnia 31.12.2016 r.;
3. postępowanie jest prowadzone przez organ inny niż regionalny dyrektor ochrony środowiska
(bowiem mają wówczas zastosowanie obowiązujące od dnia 1 stycznia 2017 r. przepisy:
 - uprawniające regionalnego dyrektora ochrony środowiska wydającego opinię o braku obowiązku przeprowadzenia ooś, do wskazania określonych warunków lub wymagań, jako koniecznych do wpisania do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;
 - uprawniające regionalnego dyrektora ochrony środowiska do wydania postanowienia uzgadniającego zamiast opinii, w przypadku gdy dla planowanego przedsięwzięcia stwierdzi on konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko ze względu na oddziaływanie na obszar Natura 2000).

Wymaga dodatkowo wyjaśnienia, iż jeśli w danym postępowaniu administracyjnym, w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, zastosowanie ma któryś z innych przepisów przejściowych ustawy zmieniającej ustawę ooś regulujących wybrane przepisy, np. art. 8 – dotyczący nowych wymogów dla autorów raportów i prognoz lub art. 11 - odnoszący się do przejścia kompetencji organów przez regionalnych dyrektorów ochrony środowiska, to pozostaje to bez wpływu na zastosowanie pozostałej (zasadniczej) części ustawy nowelizującej ustawę ooś, czyli bez wpływu na np. zastosowanie nowych wymogów dla Karty informacyjnej przedsięwzięcia lub dla zakresu analiz organu wydającego postanowienie w przedmiocie obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

Kończąc powyższe wyjaśnienia, pragnę podkreślić, że przedstawione stanowisko nie stanowi oficjalnej wykładni prawa, a jedynie opinię Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska.

ZASTĘPCA
GENERALNEGO DYREKTORA
OCHRONY ŚRODOWISKA

Marek Kajt

Marek Kajt